

Gustav Strniša / V polju

mu napisal lep nekrolog. — Toda: če se bolj in večkrat spominjam na vas vse, nego vi name, je to le žalostno znamenje, da sem več prejel, nego sem sám dal. To ni moja krivda. Jaz na noben način nisem najslabši človek na svetu; in če sem slabši od vas, je to le dokaz, da ste vi boljši od vseh drugih. — Bog vzemi komplimentsko logiko! — Pred nekaj dnevi sem se seznanil s pesnico Natašo (Ljudmila Poljanec); debela dama je. — Iz Bregenca mi piše Zupančič, da se mu prav dobro godí in da se je pismeno sprijaznil s Schwentnerjem. Škandalozna izdaja njegovih pesmi ga je dobro izučila. — To so vse novice, ki jih more sporočiti zgrevan puščavnik. — Če je še kateri od mojih znancev in znank pri življenju, izročite mu, prosim, moj pozdrav; a najlepšega sprejmite záse!. —

Ivan Cankar.

5.

Cenjena gospodična!

Popolnoma nejasno mi je, kaj sem Vam storil, kako in kedaj sem Vas razžalil. Premislil sem vse, kar sem Vam pisal (kolikor sem se mogel še spominjati), pa nisem našel ničesar, kar bi Vas bilo moglo po pravici žaliti. Prosim Vas, sporočite mi vsaj v par besedah, kaj se je zgodilo, da mi odrekate pozdrav, ki sem ga zdaj bolj želján, kakor kdaj koli.

Najlepše Vas pozdravlja

Ivan Cankar.

6. II. 1909.

6.

Tam doli je morda že pomlad,
tam doli je mladost! —
Kaj je spomin samotnemu? Jad.
Pomlad je starcu bridkost. —

[Razglednica: Wien 65 — 4. V. 09. — Velecenjena gospodična Mici Kessler — Laibach — Bleiweisova cesta 4/II.]

Gustav Strniša / V polju

V zatonu zarje sredi njiv stojim:	Reže poljano črni križ:
pred menoj Kristus visi,	v brazde bolí
rdeči križ krvaví,	tajne vzdihe prinaša piš —
senca njegova na štiri strani	
čez razore valoví —	
Starka-poljana je križana:	Ko zora prisveti izza gora,
klasje ječi,	poljana odrešena se nasmehlja.
drevje ihti,	mrak izgine;
povsod mračna žalost leži —	le rosa na cvetju lesketa —
	biserna solza bolečine — — —